

NIEUWSBRIEF 18 – St. Humanitaire Hulp Syrië - november 2015

Onze wereld:

Parijs 14 nov. 2015

Yarmouk (Damascus) - 2014

Als ik op het vliegveld van Istanbul zit te wachten op mijn terugvlucht naar Düsseldorf komt de hele wereld langs: in shabby spijkerbroeken en in prachtige zijden gewaden, met lange krullen, kale hoofden of kleurrijk gesluierd. En veel kinderen, kinderen die de wereld nemen zoals ze is, zonder angst voor wat vreemd is of onbekend.

Ook in Syrië komt de hele wereld elkaar tegen: "onze" met Nederlandse euro's gesteunde ambulancedienst kreeg een prachtige schenking van een Thaise hulporganisatie, kon een nieuwe auto kopen en heeft het komende halfjaar haar exploitatie gedekt. Het klopt: onze druppels brachten opnieuw een stroom teweeg.....

En ondertussen stromen de Syrische vluchtelingen de wereld over. Op zoek naar veiligheid, een toekomst voor hun kinderen. Een vluchtelingenstroom die niet lijkt te stoppen want de bommenregen, vooral op burgerdoelen en gezondheidscentra, houdt maar aan, wordt zelfs erger. Over het aantal doden wordt in de krant al niet meer gerept: oud nieuws, we weten het nu wel. De OCHA (UN-office for the Coordination of Humanitarian Affairs) meldt dat tussen 5 en 30 oktober 123.842 Syriërs uit Aleppo, Hama en Idlib elders een goed heenkomen moesten zoeken terwijl 700.000 mensen onbereikbaar werden voor hulp. En enkele dagen geleden verdronken opnieuw 18 vluchtelingen waaronder 7 kinderen in de Egeïsche zee.

In Gaziantep

Mij viel bij mijn bezoek aan Gaziantep begin november vooral de moedeloosheid op onder de vluchtelingen.

De dromen blijven: wanneer zal ik weer flaneren bij de mooie terrassen voor de Citadel van Aleppo of daar tot diep in de nacht debatteren met mijn vrienden? Maar zal die tijd nog wel komen?

Er zijn er die een toekomst zoeken: zij vertrekken naar Europa; er zijn er die radeloos zijn en uitgeput: zij keren terug naar Syrië - beter sterven in eigen land dan op vreemde grond; en er zijn er die moedig zijn en niet anders kunnen dan voortgaan, helpen, zoals de groep vrienden die samen een ambulancedienst hebben opgezet en, hoewel inmiddels 3 van hun kameraden het leven lieten tijdens hun werk, doorgaan met het verzorgen en transporteren van de gewonden, iedere dag opnieuw.

Onze projecten

Naast financiële steun voor de ambulancedienst vroegen we u om een bijdrage voor de bouw van een keuken voor de **school voor weeskinderen** in Kilis. Met uw hulp en de hulp van de Wilde Ganzen kon de keuken gerealiseerd worden. Ik mocht met eigen ogen zien dat het werk goed gedaan werd. De kinderen waren verrukt. Ze krijgen een warme maaltijd op school en er wordt extra gekookt om arme families te laten meedelen.

Het **revalidatiecentrum** in Kilis is verhuist naar een nieuwe, goedkopere en beter toegankelijker ruimte die uitstekend functioneert als fysiotherapiepraktijk voor de Syrische vluchtelingen. We konden het centrum medische hulpmiddelen en enkele zeer noodzakelijke behandel-apparaten ter beschikking stellen. Er wordt veel goed werk verricht. De mond-op-mond reclame levert nu al een wachtlijst voor patiënten op.

School en revalidatiecentrum zijn u zeer dankbaar voor uw gaven.

Ook **kleine handreikingen** konden we doen: incontinentiemateriaal voor een school voor gehandicapten in Aleppo, transportkosten voor hulpgoederen die bij de grens bleven steken. Een ernstig gewonde jongeman met snel verergerende gangreen aan zijn voeten kon het ziekenhuis dat hem gratis wilde behandelen niet bereiken: openbaar vervoer liet hem niet toe ivm de vreselijke stank van zijn wonden. We betaalden een taxi voor hem. Hij werd direct bij aankomst geopereerd: enkele tenen moest hij missen maar zijn benen zijn gered.

Binnen Syrië

Ook het leven binnen Syrië wordt er niet gemakkelijker op. In de dorpen op het platteland in noord-oost Syrië komt geen enkele hulp. De vluchtelingen leven in erbarmelijke tenten en de lokale bevolking heeft haar reserves opgebruikt. Ook daar zijn er de "rijken", de "middle-class" en de "armen". Maar wat is rijk in die contreien? (zie de voetnoot)

Wij willen proberen de mensen in die dorpen te helpen:

1. Het opstarten van een pluimveebedrijf voor legkippen voor een betere voeding (proteïne!) en voor werkgelegenheid. Opstartkosten: € 8.500,-. Daarvoor worden 1000 kippen gehouden, kunnen vele families van eieren worden voorzien en hebben we 10 mensen aan het werk en dus aan een klein(!) inkomen geholpen.

2. privé-schooltjes op kleine schaal, in huiskamers voor de kinderen die al lang niet meer naar school kunnen. Voor de periode nov. 2015 t/m mei 2016 kunnen we met € 5.400,- 120 kinderen naar school laten gaan dwz voor € 45,- kan 1 kind dit schooljaar meedoen.

Hoe kunt u helpen?

Steun onze stichting met een eenmalige of maandelijkse donatie en geef de Syrische kinderen een toekomst in hun eigen land. U kunt daarvoor ook kerstkaarten (met of zonder tekst) en kunstkaarten bestellen via onze site: 6 kaarten voor € 7.50 – incl. verzendkosten.

www.humanitairehulpsyrie.nl

Namens het bestuur SHHS

Trui Bolscher

Geef, uw hulp is nodig!
Stichting Humanitaire Hulp Syrië: NL33 TRIO 0781 3627 68.

Voetnoot:

1. *De "rijken" (minder dan 10% vd bevolking): zij kunnen 2-3 uur p. dag een generator gebruiken tbv elektriciteit voor licht en voor het nieuws op tv. Ze gebruiken geen wasmachine en geen koelkast. Ze kunnen zich koffie, eieren en melk permitteren en 1x per week 50 gr. Ze kunnen voor hun kinderen privé-les betalen: € 1,- per kind per mnd.*
2. *De "middle-class" (ongeveer 40% vd bevolking). Zij hebben een kleine generator voor de elektriciteit die max. 1 uur per dag wordt gebruikt voor wat licht en de tv. Geen wasmachine, geen koelkast. Ze drinken af en toe koffie, kopen soms eieren, eten geen vlees, alleen 1 kip per maand misschien. Er is geen geld voor melk. Baby's krijgen wat melkpoeder. Er is geen geld voor huisarts of voor medicijnen. Deze mensen leven met veel angst dat hun kinderen ziek zullen worden. Er is geen geld voor privé-les voor de kinderen en de kinderen gaan dus niet naar school.*
3. *De "armen" (de overige 50% van de bevolking). Ze hebben geen generator, zijn afhankelijk van de reguliere elektriciteitsvoorziening die soms 15 dagen niet werkt en dan 1 uur wel, soms 1,5 maand niet. Je weet het nooit. Als het midden in de nacht komt zie je plotseling overal licht verschijnen, voor even, dan is het alweer voorbij. Ze hebben beslist geen geld voor arts, vroedvrouw of apotheker: in uiterste nood blijft er niets anders over dan af te spreken: ik geef je geld zodra ik iets heb. Per familie (meestal is de moeder weduwe of is haar man vermist) is er tenminste 1 kind dat (illegaal) in Turkije werkt om geld te verdienen (dagelijks of om de paar dagen heen en weer over smokkelpaden) voor het basisvoedsel: d.i. bonen, groente, tomaten, brood. Voor kaas, vlees, melk, eieren, koffie is er geen geld. Ook hun kinderen kunnen niet naar school maar moeten, zodra ze dat kunnen aan het werk.*